

صحيفة المهدي عليه السلام

[239] ستایش خدای راست که چون او را ندا کنم جواب دهد و هر عیب و نقصی را بر من بپوشاند، در حالیکه معصیت او را می کنم، و نعمت بزرگ بر من می بخشد، و من متقابلاً شکرش نمی گذارم، پس چه بسیار موهبت های گرانبھائی که بمن عطا کرده و چه امور هولناکی که از من دفع نموده و شادمانی های شگفت انگیز که بمن نمایانده، پس من هم او را به ستایش ثنا گفته و به پاکی و منزّه بودن از هر عیب و نقصی یاد کنم. ستایش مخصوص خداوندی است که حجاب او دریده نشود، درگاه [لطفش] بسته نشود، نیازمندش رد نگردد، و آرزومندش محروم نگردد، ستایش خدای راست که بیم ناکان را ایمنی بخشد، و صالحان را نجات دهد و مستضعفان را بلند گرداند، و گردنکشان را خوار سازد، و پادشاهان را هلاک کرده و دیگران را برجای آنان نشاند. ستایش از آن خدائی است که درهم کوبنده سرکشان، هلاک کننده ستمگران، دریا بنده گریزندگان، به کیفر رساننده ظالمان، فریادرس فریاد خواهان، مرجع حاجت نیازمندان، معتمد مؤمنان است. ستایش مخصوص خداوندی است که آسمان و ساکنانش از ترس او در بیم و اضطرابند، و زمین و اهلیش بر خود می لرزند، و دریا و هر آنچه در اعماقش شناور است به جوش و خروش می افتند، ستایش خدای راست که ما را به این [راه ایمان و ولایت] هدایت کرد و اگر خدای ما را هدایت نمی فرمود ما خود بدان ره نمی یافتیم.
